

Hermeneutische chaos

“Kijk”, zei ze, “als je goed naar het midden van de Olijfberg kijkt, daar zal het gebeuren, daar zal de Olijfberg in twee stukken splijten, en Jezus zal zijn voeten op deze Olijfberg planten”. De gids keek onze groep enthousiast aan. “Mooi he, als je de plek ziet waar het straks allemaal zal gebeuren. Het staat allemaal in Zacharia 14.”

Daar zal het allemaal gebeuren. Of niet natuurlijk, het is maar net hoe je de Bijbel leest. Het is me de laatste maanden weer opgevallen, hoe christenen rond Israël die Bijbel verschillend lezen. Daarmee zeg ik niets nieuws, maar de ontwikkelingen rond Israël en het hele Midden-Oosten, hebben ons sinds 7 oktober 2023 weer met onze neus op dit akelige feit gedrukt.

Ergens zitten we allemaal op een schaal tussen Willem Ouweneel en Steven Paas. Van een theologie waar nog heel veel rond Israël staat te gebeuren tot een theologie waarin in Christus en de kerk toch wel een heel groot deel van de profetieën vervuld is. Voor Ouweneel en Paas zijn ook andere namen in te vullen en als disclaimer geldt, dat ik het natuurlijk nog zorgvuldiger had kunnen formuleren.

Hoe lees je het Oude Testament met het oog op Israël? Welke beloften, indien al, moeten nog vervuld worden? Hoe past Romeinen 9-11 in een theologisch plaatje?

De tragiek van het christendom is, dat al sinds de tweede eeuw over deze en aanverwante vragen verschillend wordt gedacht. En sinds 1948 is deze hermeneutische chaos in een stroomversnelling geraakt toen plotseling de staat Israël op het toneel verscheen.

Onlangs las ik: er zijn vijf vervullingen van de OT-ische profetie. In de tijd, in Christus, in de kerk, in Israël en in de eindtijd. Maar wie reikt mij de sleutel aan om te bepalen welke profetie hoeveel keer vervuld zal worden? Het draait allemaal om hermeneutiek, en dat in een gepolariseerde situatie.

Vandaar mijn vraag: “Is er dan geen smit in het land die de hermeneutische sleutel maken kan?” «